

Настоящото производство се развива по реда на диференцираната процедура по Глава двадесет и седма от НПК, чл. 371, т. 2 НПК.

В съдебно заседание прокурорът от РП Нова Загора поддържа обвинението така както е предявено с обвинителния акт. Счита, че самопризнанията на подсъдимия се подкрепят от събраните на досъдебното производство доказателства. Намира, че подс. М. следва да бъде признат за виновен в извършване на престъплението, за което му е повдигнато обвинение. Пледира за определяне на наказание при условията на чл. 58а от НК предвид диференцираната процедура на съкратеното съдебно следствие по чл. 371, т. 2 НПК в производството пред първата инстанция. Счита гражданския иск за основателен.

Подсъдимият М., редовно призован, участва лично и със служебно назначения си защитник, адв. И.. Признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Съгласява се да не се събират доказателства за тези факти, съответните доказателства от досъдебното производство и самопризнанията му по чл. 371, т. 2 НПК да се ползват от съда при постановяване на присъдата и производството да протече по реда на съкратеното съдебно следствие.

Служебният защитник пледира признаването на подсъдимия за виновен по предявеното му обвинение. Моли за определяне на наказание в рамките на предвидения в закона специален минимум, което по реда на чл. 58а от НК бъде намалено с 1/3. Излага доводи за основателност на предявения граждански иск.

За да постанови присъдата си и след формирана положителна констатация, че съответните действия по разследването са извършени при условията и по реда на НПК, а самопризнанието на подс. Т. се подкрепя изцяло от събраните в досъдебното производство доказателства, на основание чл. 373, ал. 3, вр. с чл. 372, ал. 4, вр. с чл. 371, т.2 НПК, съдът прие за установени от фактическа страна изложените от прокурора в обвинителния акт обстоятелства, а именно:

Подсъдимият И.А.М. ЕГН ***** е роден на **** г. в гр. Нова Загора, с постоянен адрес: *. Понастоящем в Затвора гр. Бургас. Български гражданин. Неграмотен. Неженен. Безработен. Осъждан в условията на опасен рецидив.

Осъждан за извършени престъпления от общ характер против собствеността както следва:

С Определение по НОХД № 417/2017 г. на РС - Нова Загора, в сила от 20.10.2017 г., с което на М. е наложено общо наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 8 месеца, увеличено на основание чл. 24 от НК с два месеца „Лишаване от свобода“, което да изтърпи при първоначален „Строг“ режим.

Със Споразумение № 146/30.11.2021 по НОХД № 503/2021 г. на РС - Нова Загора, в сила от 30.11.2021 г., с което на подс. М. е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 10 месеца, което да изтърпи при първоначален „Строг“ режим, за осъществено престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 195, ал. 1, т. 4 във вр. чл. 194, ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1, във вр. с чл. 29, ал. 1.6. „а“ от НК.

С Определение № 334/08.11.2023 г. по дело № 468/2023 г. по описа на РС-Нова Загора е наложен едно общо наказание по Споразумение № 131/05.09.2023 г. по НОХД № 455/2023 г. и по Присъда № 34/09.08.2023 г. по НОХД № 277/2023 г. и двете по описа на РС-Нова Загора в размер на две години лишаване от свобода при първоначален строг режим.

Към инкриминираната дата – 26.07.2023 г. -27.07.2023 г. петгодишният срокът по чл.

30, ал. 1 от НК от изтърпяване на наказанията по посочените присъди не е изтекъл.

На неустановена дата в периода от 26.07.2023 г. до 27.07.2023 г. подс. И.А.М. живеел в *****.

Свид. О.Х.Д. живеел в имот в гр. Нова Загора, *****, заедно със семейството си. Имотът представлявал дворно място, с находяща се в него едноетажна жилищна сграда и масивен гараж. Къщата граничила със самата улица, като от едната ѝ страна била пътната врата, а от другата страна бил разположен гаража. Пътната врата била метална и се заключавала със секретен ключ, а имота бил ограден с масивна ограда с височина около 2 метра. Гаражната врата била желязна, метална и се заключавала със секретен ключ. Гаражът имал и друг вход, който бил откъм двора и вратата, на който не се заключавала. Гаражът бил с височина около 2,40 метра откъм улицата, като бил покрит с циментова плоча, от която стърчала напред една козирка. Свид. Д. се занимавал в свободното си време с дърводелство и бил пригледил гаража за работилница. В тази връзка в него съхранявал различни инструменти, включително и 1 бр. малка дрелка, синьо сива на цвят, ловешко производство, 1 комплект от 94 части камъни от гедоре марка „Форсе“, 1 комплект от 7 бр. отверки с черни и червени дръжки марка „Парксайд“, 1 комплект от 6 бр. бургии за дърво марка „Бош“, 30 бр. гаечни ключове различни размери, 6 бр. длета за дърво, 1 бр. шаблон за заточване на длета, 1 бр. винтоверт марка „Верт“, 1 бр. малък поялник, 1 бр. център за струг, 1 бр. чук, 1 бр. клещи и 1 бр. дигитален шублер. Посочените вещи свид. Д. бил закупувал в различни периоди от време, някои като нови, а други като втора употреба.

На 26.07.2023 г., около 18,00 часа свид. Д. тръгнал на работа, нощна смяна, като тогава всичко в имота било наред.

Подсъдимият И.А.М. бил наркозависим и често не разполагал с парични средства за покупката на наркотични вещества. Вечерта на 26.07.2023 г. срещу 27.07.2023 г. подс. М. решил да обиколи града и да влезе някъде, откъдето да открадне нещо, което да продаде, за да си набави необходимите му парични средства. Минавайки покрай имота на свид. Д. подсъдимият решил да влезе вътре, за да открадне нещо. В изпълнение на взетото решение за извършване на кражба се покатерил на плочата на гаража, откъдето скочил във вътрешността на двора на имота. След това намерил вратата на помещението, която била незаключена и оттам проникнал във вътрешността му. Осветил със запалка и видял, че има много инструменти. Намерил бял чувал, в който сложил 1 бр. малка дрелка, синьо сива на цвят, ловешко производство, 1 комплект от 94 части камъни от гедоре марка „Форсе“, 1 комплект от 7 бр. отверки с черни и червени дръжки марка „Парксайд“, 1 комплект от 6 бр. бургии за дърво марка „Бош“, 30 бр. гаечни ключове различни размери, 6 бр. длета за дърво, 1 бр. шаблон за заточване на длета, 1 бр. винтоверт марка „Верт“, 1 бр. малък поялник, 1 бр. център за струг, 1 бр. чук, 1 бр. клещи и 1 бр. дигитален шублер. След това напуснал гаража, като отворил външната му врата, която била откъм улицата и тръгнал да се прибира към ромския кв. „Шести“, установявайки по този начин трайна фактическа власт върху отнетите вещи. В близост до гробищния парк видял полицейски патрулен автомобил и се скрил под моста. Взел от чувала няколко гаечни ключове, а останалите вещи с чувала скрил в тревата. Прибрал се в дома си, като отишъл до стаята на брат си - К.А.Щ. и поискал да скрие там гаечните ключове. Щ. първоначално не се съгласил, тъй като знаел, че подс. М. е наркозависим и вещите може да са крадени. Между двамата възникнал скандал, като, за да избегне физическа саморазправа, Щ. разрешил на подсъдимия да ги остави в стаята му. На сутринта Щ. изхвърлил гаечните ключове на боклука, тъй като не искал да има неприятности с полицията. Подс. М. от своя страна отишъл до дома на свид. Д.Й.Т., като му казал, че имал за продаване различни инструменти. Свид. Т. обаче му заявил, че си има инструменти и не му трябват, след което подс. М. се върнал. Той отишъл до мястото, където бил скрил чувала с останалите инструменти, но не успял да го намери.

Междувременно свид. Д., на 27.07.2023 г., сутринта, когато се прибирал от работа забелязал, че вратата на гаража, откъм улицата е притворена. Заклучил я като на първо време нищ не му направило впечатление. Следобед отишъл до гаража и тогава установил липсата на 1 бр. малка дрелка, синьо сива на цвят, ловешко производство, 1 комплект от 94

части камъни от гедоре марка „Форсе“, 1 комплект от 7 бр. отвертки с черни и червени дръжки марка „Парксайд“, 1 комплект от 6 бр. бургии за дърво марка „Бош“, 30 бр. гаечни ключове различни размери, 6 бр. длета за дърво, 1 бр. шаблон за заточване на длета, 1 бр. винтоверт марка „Верт“, 1 бр. малък поялник, 1 бр. център за струг, 1 бр. чук, 1 бр. клещи и 1 бр. дигитален шублер. На следващия ден подал сигнал за кражбата на ЕЕН 112 и на място пристигнал полицейски екип. Тъй като местопроизшествието не било запазено, свид. Д. подал заявление в РУ - Нова Загора.

В хода на работата по случая свид. Н.Г.С. - мл. разузнавач в сектор „Криминална полиция“ при РУ - Нова Загора решил да провери версията за съпричастност на подс. М. към извършеното престъпление, тъй като същият вече бил извършил няколко престъпления против собствеността на територията на града. В проведената беседа подс. М. признал за извършената кражба от гаража на свид. Д., като описал подробно механизма на извършване на престъплението. Изявил готовност и да предаде доброволно гаечените ключове, които бил скрил в стаята на брат си. Когато отишли с полицейските служители обаче се изяснило, че К. Щ. вече бил изхвърлил гаечените ключове.

Видно от заключението на изготвената по делото съдебно - оценителна експертиза, пазарната стойност на отнетите вещи от подс. М., възлиза общо на 400,45 лева, както следва: 1 бр. малка дрелка, синьо сива на цвят, ловешко производство на стойност от 30,00 лв. 1 комплект от 94 части камъни от гедоре марка „Форсе“ на стойност от 117,50 лв., 1 комплект от 7 бр. отвертки с черни и червени дръжки марка „Парксайд“ на стойност от 20,25 лв., 1 комплект от 6 бр. бургии за дърво марка „Бош“ на стойност от 16,00 лв., 30 бр. гаечни ключове различни размери на стойност от 60,00 лв., 6 бр. длета за дърво на стойност от 28,20 лв., 1 бр. шаблон за заточване на длета на стойност от 11,25 лв., 1 бр. винтоверт марка „Верт“ на стойност от 15,25 лв., 1 бр. малък поялник на стойност от 12,00 лв., 1 бр. център за струг на стойност от 30,00 лв., 1 бр. чук на стойност от 15,00 лв., 1 бр. клещи на стойност от 20,00 лв., 1 бр. дигитален шублер на стойност от 25,00 лв.

Така установеното от фактическа страна е несъмнено.

Горната фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от събраните в хода на досъдебното производство доказателства (показанията на свидетелите Д., Т. и С.), които са безпротиворечиви, взаимнодопълващи се, еднопосочни и убедително установяват релевантните факти, включени в очертания от разпоредбата на чл. 102 НПК предмет на доказване. Съдът кредитира изцяло и писмените доказателства, така както и заключението по съдебно-оценителната експертиза. При формиране на изводите си по фактите и в съответствие с разпоредбата на чл. 373, ал. 3 НПК съдът се позова на направеното от подсъдимия Юсеин самопризнание на досъдебната фаза на наказателното производство, което не се конфронтира, не се опровергава, а хармонира напълно с доказателствената съвкупност.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, РС постанови следните правни изводи:

С деянието си подсъдимият И.А.М. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението кражба по смисъла на чл. 196, ал. 1, т. 1, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1 б. „а“ и б. „б“ от НК, затова защото на неустановена дата в периода от 26.07.2023 г. до 27.07.2023 г. в гр. Нова Загора, от жилищен имот, находящ се на ул. *****, при условията на опасен рецидив, е отнел чужди движими вещи: 1 бр. малка дрелка, синьо сива на цвят, ловешко производство на стойност от 30,00 лв., 1 комплект от 94 части камъни от гедоре марка „Форсе“ на стойност от 117,50 лв., 1 комплект от 7 бр. отвертки с черни и червени дръжки марка „Парксайд“ на стойност от 20,25 лв., 1 комплект от 6 бр. бургии за дърво марка „Бош“ на стойност от 16,00 лв., 30 бр. гаечни ключове различни размери на стойност от 60,00 лв., 6 бр. длета за дърво на стойност от 28,20 лв., 1 бр. шаблон за заточване на длета на стойност от 11,25 лв., 1 бр. винтоверт марка „Верт“ на стойност от 15,25 лв., 1 бр. малък поялник на стойност от 12,00 лв., 1 бр. център за струг на стойност от 30,00 лв., 1 бр. чук на стойност от 15,00 лв., 1 бр. клещи на стойност от 20,00 лв., и 1 бр. дигитален шублер на стойност от 25,00 лв., имущество на обща стойност от 400,45 лв., от владението

на собственика им О.Х.Д. от гр. Нова Загора, без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като случаят не е маловажен.

От събраните в хода на досъдебното производство доказателства се установява, че с действията си подсъдимият М., покатерил се на плоча на гараж и проникнал в помещение, от което отнел инкриминираните вещи. Прекъснал е владението на собственика върху описаните вещи и противоправно, без съгласие на последния, е установил своя фактическа власт върху тях. Ето защо, подс. М. е участвал както в прякото отнемане на вещите, предмет на престъплението, така и в установяването, без съгласието на собственика, на своя фактическа власт върху същите. Подсъдимият не е придобил владението им на правно основание, което да го прави или да е годно да го направи собственик на процесните вещи.

Престъплението е извършено в условията на, тъй като подс. М. е по смисъла на чл.29, ал.1, б. „а“ и б. „б“ от НК, тъй като към момента на извършване на престъплението същия е бил осъждан за тежко умишлено престъпление на лишаване от свобода не по-малко от една година, изпълнението на което не е отложено по чл. 66 от НК и е бил осъждан два или повече пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, ако поне за едно от тях изпълнението на наказанието не е отложено по чл.66 от НК. Към инкриминираната дата - 31.07.2023 г. не е бил настъпил петгодишният срок по чл. 30, ал.1 НК по присъдите на подсъдимия.

Деянието не представлява и маловажен случай по смисъла на чл. 93, т. 9 от НК. Предвид невъзстановените имотни вреди, съставляващи вредни последици, начина на реализиране на престъплението (през светлата част на денонощието, с проявена ловкост и дързост, обстоятелства, които утежняват наказателната отговорност), обсъжданото престъпно деяние не се преценява като такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от същия вид.

От субективна страна деянието е осъществено при форма на вина пряк умисъл по смисъла на чл. 11, ал. 2 НК. Подсъдимият М. е съзнавал общественоопасния характер на извършеното, че лишава от фактическа власт върху вещите техния собственик, св. Д., предвиждал е преминаването им в своя фактическа власт и пряко е целял настъпването на общественоопасния резултат. Действал е с намерение за своеене, тъй като не само е установил фактическата си власт върху вещите, но и се е разпоредил с тях като със свои като ги отчуждил в полза на трето лице.

РС внимателно и в пълнота обсъди комплекса от обстоятелства, от значение за правилната индивидуализация на наказателната отговорност на подсъдимия Юсеин.

Прецени завишената обществена опасност на престъпното деяние, предвид и високия ръст на престъпления против собствеността.

Отчете като изключително по своя характер, значение и приоритетна тежест смекчаващо отговорността на подсъдимия обстоятелство невисокия размер (под МРЗ от 933 лв., определена с ПМС № 193/12.10.2023 г.) на вещите, предмет на имущественото престъпление, оказано съдействие на разследването за разкриване на обективната истина по делото.

Като отегчаващи отговорността обстоятелства прецени невъзстановяването на причинените с престъплението имуществени вреди на пострадалия св. Д., конкретните особености на престъпното посегателство (през светлата част на денонощието, с проявена ловкост и дързост).

При преценка на изложените по-горе обстоятелства РС постанови извод, че следва да се определи наказание в предвидения в закона специален минимум от две година лишаване от свобода. В настоящия казус наказанието следва да се намали с една трета по чл. 373, ал. 2 НПК, вр. 58а, ал. 1 НК.

Според РС така индивидуализираното наказание се явява справедливо, съответства на обществената опасност на извършеното деяние и на дееца, балансирано ще допринесе за постигането на целите на чл. 36 НК, включително и на генералната превенция, без да е прекомерно сурово спрямо подсъдимия.

Съдът обсъди и начина на изтърпяване на така определеното по размер наказание лишаване от свобода.

Определи първоначален строг режим на изтърпяване на така отмереното наказание лишаване от свобода, съобразно разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗИНЗС.

Съдът счита, че така наложеното на подсъдимия М. наказание е необходимо и достатъчно за постигане целите на наказанието, визирани в чл. 36 НК и преди всичко намира, че същото ще окаже предупредително, превъзпитателно и възпиращо въздействие както върху самият подсъдим, така и върху останалите членове на обществото. Обществото трябва от една страна да бъде предпазено от развитието на подобен род наказателни правоотношения, но също така и да бъде предупредено, че подобни посегателства неотклонно и строго се наказват.

По отношение на гражданския иск, същият следва да бъде уважен в цялост, поради установяване на виновното поведение от страна на подсъдимия.

По предявения граждански иск.

Същият е с правно основание чл. 45 от ЗЗД и се касае за непозволено увреждане на посочената стойност. Налице са всички елементи на деликтната отговорност-деяние, деец, противоправно поведение, щета или вредоносен резултат и причинноследствена връзка между деянието и резултата. От това следва, че подсъдимият следва да овъзмездят за нанесените щети гражданския ищец. Следва да се уважи иска, имащ акцесорен характер по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Подсъдимият И.А.М. следва да заплати на О.Х.Д. с ЕГН *****, сумата от 400,45 (четиристотин и 0.45 ст.) лева, представляваща обезщетение за причинени на пострадалия имуществени вреди от непозволено увреждане, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на увреждането – 27.07.2023 г., до окончателното ѝ изплащане.

По разноските:

Съдът, на основание чл. 189, ал. 3 НПК възложи в тежест на подсъдимия направените по делото разноски в размер на 187,20 (сто осемдесет и седем и 0.20) лева, които да заплати в полза на ОД МВР Сливен.

По тези съображения съдът постанови присъдата си.

СЪДИЯ: